

Grün Magda Segédlevele

A SZOLNOKI IPARTESTÜLETTŐL.

1510 / 1930. sz. n.

Segédlevél.

Grün Magda tanoncot.

aki **Bouvier** 1911 évi júni. hó 3. n született a

iskola **II. osztályát** elvégezte. **Orv. Országos Művelődési**

lakos **női kalap készítő** mester — iparos **perutka**

lakos **női kalap készítő** műhelyben **1926** évi **okt.**

II.-ig tanonci szakbavágo munkát végzett, a **női kalap készítő**

tanonciskola **II.** évfolyamát **yo**

eredményrel elvégezte — látogatásának kötelezettsége alól fel volt mentve — és az

1928 évi **yo** hó **26** n tartott segédi vizsgálaton

az **női kalap készítő** iparban **iparis** előmenetelt

tanúsított, ezennel **női kalap készítő** segéddé nyilvánítjuk.

Kelt Szolnokon, 1930. évi **okt.** hó **9** n.

Orv. Országos Művelődési
Dr. Csizsik

P. H.

SZOLNOKI ÉS VESZPRÉMI NŐMUNKÁSA SZOLGÁLTATÓ

Ez a segédlevelem. Akkor kaptam, amikor fölszabadultam a kalaposmesterségből. Szolnokon állították ki, 1930-ban. 1926-tól 1928-ig voltam segéd egy nőikalap-készítő műhelyben. Szolnokon volt egy cég, annál mint tanuló lány, két évig tanultam. A polgári iskola után kezdtem, tizenöt éves voltam akkor. Aztán mikor felszabadultam, ki akartam váltani az iparendélyt, de még nem voltam nagykorú. Az árvaszéki ülnök állíthatott ki hivatalos papírt az iparendélyhez, amelyben meg kellett indokolni a kérelmet. Az árvaszéki ülnök azt mondta nekem: 'Miért nem megy, kislány,

táncolni? Ráér még dolgozni!' Azt mondtam, azért, mert pénzt akarok keresni! Nevetett rajtam az árvaszéki ülnök. Nekem nagyon jól jött, hogy pénzt kerestem, mert az édesapám egyedül keresett, édesanyám háztartásbeli volt, és a két kisebb gyerek tanult még. A húgom tanítóképzőbe járt Miskolcon. Az öcsém meg iskolába járt, és ők még nem tudtak keresni. Én hamarabb kerestem, mert felszabadultam két év munka után, és úgy-ahogy megcsináltam a kalapokat. No, nem lehetett volna kiállításra vinni! Olyan sorom volt, mint általában a tanoncoknak. Kinevettek, akik már értettek hozzá. Csak azt tudom mondani, hogy megtanultam, mint aki más ipart megtanult. Miről lehetett szó vidéken akkor? Vagy varrónő, vagy kalaposnő. Harmadik eset nincs. Itt ma a fiatalok nagyon sok mindent tanulhatnak. De énnekem nem volt erre alkalmam. Jártam, pénzért csináltam kalapokat. Aztán önállósítottam magam 1930 körül. Huszonhárom éves voltam, mikor önállósítottam magam, és tizenegy évig volt az üzlet, aztán a deportálással megszűntették.